

Lovforslaget sattes til forhandling.

Formanden: Under behandlingen af denne sag kan også den følgende sag på dagsordenen omtales, nemlig:

Forslag til lov om erhvervelse eller bevarelse af indfødsret uanset bestemmelserne i lov nr. 379 af 12. juli 1946.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

P. Mortensen: Jeg skal tillade mig at foreslå, at lovforslaget henvises til et udvalg på 15 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den følgende sag var:

Første behandling af forslag til lov om erhvervelse eller bevarelse af indfødsret uanset bestemmelserne i lov nr. 379 af 12. juli 1946.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 2773; fremsættelsen findes i tidenden sp. 6).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

P. Mortensen: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslaget henvises til det udvalg, som tinget har besluttet at nedsætte angående den forrige sag på dagsordenen.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Formanden: Jeg udbeder mig tingets samtykke til allerede i indeværende møde at lade foretage valg af det udvalg, som det nu blev besluttet at nedsætte. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik altså til:

Valg af 15 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om indfødsrets meddelelse, til hvilket udvalg er henvist forslag til lov om erhvervelse eller bevarelse af indfødsret uanset bestemmelserne i lov nr. 379 af 12. juli 1946.

Valgt blev: *P. Mortensen, Date, Henry Hansen, Ingeborg Hansen, Johs. E. Larsen, Offersen, Anna Rasmussen, Bjerre, Stegger Nielsen, Esther Malling Pedersen, Ravn, Lisbet Hindsgaul, Jørgen Otsen, Schaumann og Ingeborg Rejslund Thomsen.*

Derpå foretoges:

Første behandling af forslag til lov om hegn.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3321; fremsættelsen findes i tidenden sp. 8).

Lovforslaget sattes til forhandling.

N. P. Nielsen: Forslag til lov om hegn bygger i det væsentligste på den betænkning, der er afgivet af den af landbrugsministeriet den 24. april 1946 nedsatte kommission.

Den nugældende hegnsløvs er af 6. marts 1869 og således 80 år gammel, og det er derfor forståeligt, at en ajourføring søges gennemført. Der er da også af landboforeninger, husmandsforeninger, plantningsforeninger og hedeselskabet gjort opmærksom på, at en revision af hegnsløven er nødvendig, sidst ved et forslag i 1935, der dog ikke kunne få tilslutning fra dem, som har særlig interesse i loven.

Kritik af den gældende hegnsløvs har særlig været rejst på tre områder. For det første har man kritiseret, at et hegn skal anses for lovligt, når det værner imod løsgående kreaturer, der ikke er uvane — som der står i loven; dette er utidssvarende, navnlig for byerne og de bebyggede dele af landkommunerne. For det andet har kritikken været rettet imod, at de levende hegn savner tilstrækkelig beskyttelse i den gældende lov. Der har været tilfælde, hvor hegn er blevet skåret ned eller helt sløjfet til trods for, at de for en stor del er plantet med statstilskud. Desuden har loven kun i ringe grad taget hensyn til den nytte, de levende hegn yder ved at give læ for afgrøderne på marker og i haver. Endelig for det tredje mener man, at loven ikke giver tilstrækkelig beskyttelse mod høje hegn, der er rejst på egen grund, som f. eks. plankeværker, idet hegnsynet ikke har afgørelsen i disse sager.

Rejsning af fælleshegn er i lovforslaget betragtet som et fællesanliggende, hvorom naboer bør søge at forhandle sig til rette. Hvis det ikke lykkes, må afgørelsen træffes af hegnsynsmyndighederne efter afvejning af de modstridende interesser.